

PROTOKOL HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

POSUDEK VEDOUCÍHO

JMÉNO STUDENTA: *Lucie Kýtová*

NÁZEV PRÁCE: *Postavení přímo voleného prezidenta ve státech střední Evropy*

HODNOTIL (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci ve firmě): PhDr. Mgr. Petr Jurek

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Cíl práce je vymezen na s. 4. Autorka zde uvádí, že chce prostřednictvím práce zodpovědět otázku, zda mají přímo volení prezidenti silnější postavení v rámci politického systému a v souvislosti s tím také výraznější vliv na výkonnou moc. Jedná se o nešťastnou formulaci, jelikož z ní nevyplývá, s čím bude domnělou „sílu“ přímo volených prezidentů porovnávat. Předpokládá silnější postavení prezidenta ve srovnání s jakýmsi ideálně-typickým parlamentarismem, nebo snad srovnání s reálným postavením v jiných reálně existujících parlamentarismech? Ani jednomu se autorka v práci nevěnuje. S interpretací cíle práce nepomáhá ani následné vyjádření, že autorka se v práci pokusí danou otázku „potvrdit či vyvrátit“.

Pokud od těchto formulačních problémů odhlédneme, lze konstatovat, že autorce se podařilo v komparativní perspektivě posoudit pomocí stanoveného analytického rámce nastavení pravomocí a jejich reálné využívání přímo volenými prezidenty v Polsku, Rakousku a na Slovensku.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita vlastní práce, vhodnost příloh)

Autorka zvolila téma, kterému čeští politologové v důsledku nedávného zavedení přímé volby prezidenta v České republice věnují značnou pozornost. Práce má charakter komparativní případové studie sestávající z analytického rámce a analýzy tří případů (pravomocí přímo volených prezidentů v Rakousku, Polsku a na Slovensku). Autorka se rozhodla nezařadit do práce případ České republiky s odůvodněním, že přímá volba byla zavedena nedávno a časový rámec pro analýzu reálného využívání pravomocí tudíž není dostatečný. Toto zdůvodnění lze akceptovat.

První dvě kapitoly mají obecný charakter a vymezují analytický rámec práce. Jejich kvalita a tudíž i přínos pro analýzu jsou však diametrálně odlišné. Pasáž věnovanou instituci hlavy státu lze označit za nejslabší článek práce. Měla zřejmě sloužit jako konceptuální opora práce, to se však zejména vlivem nevhodně poskládané zdrojové základny nezdařilo. Kapitola je založena na parafrázích ústavně-právních a politologických učebnic (s čestnou výjimkou díla G. Sartoriho), které předmětné koncepty vymezují způsobem dostatečným pro pedagogické účely, nikoli však pro odbornou analýzu. Oproti tomu kapitola o možnostech kvantifikace prezidentských pravomocí nastiňuje potenciálně přínosný přístup k operacionalizaci prezidentských pravomocí (čtenáře by nemělo zmást, že název kapitoly 3 je poněkud zavádějící). Přehlednosti kapitoly by prospělo, kdyby autorka zachytila model kvantifikace prezidentských pravomocí pomocí tabulky a nikoli dost dlouhého a nepřehledného řádkového výčtu.

Samotná analýza je založena na ústavních textech a odborné literatuře nastiňující prezidentské kompetence a jejich využívání. Argumentace se – zejména při hodnocení reálného využívání pravomocí – drží v dosti obecné rovině, pro potřeby stanoveného analytického rámce je však dostačující.

Otázkou je, nakolik zvolený postup opravňuje k vyvozování závěrů ohledně relativní síly a vlivu prezidentského úřadu. Vzhledem k zaměření na pravomoci a nezhlednění roviny legitimacy daného úřadu (která má značný potenciál k tomu ovlivňovat reálnou pozici prezidenta v politickém systému) se způsob vyvozování závěrů zdá být poněkud kontroverzní a bude vhodné, když se k němu autorka vyjádří v rámci obhajoby. Vliv a role prezidenta se může projevat i jinými způsoby než jen využíváním svěřených pravomocí.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, kvalita citací a používané literatury, grafická úprava)

Jazykový projev autorky je srozumitelný a kultivovaný. V textu se vyskytuje pouze malé množství překlepů a stylistických nedostatků.

Práce vychází z průměrného množství zdrojů, které je však pro potřeby analýzy na dané téma dostačující. Na zdroje je řádně odkazováno. Pouze v případě odkazování na sbírku přeložených ústavních textů by odkazy měly mít formát odpovídající tomu, že předmětný text je právním předpisem.

Některé z podkapitol jsou příliš krátké. Třetí úroveň nadpisů se proto jeví ve většině práce jako nadbytečná. Kapitoly první úrovně by měly začínat na nové straně.

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění hodnocení)

Celkový dojem z předložené práce je rozporuplný. Autorka prokázala, že se v daném tématu rámcově orientuje a je schopna nashromáždit a utřídit argumenty podle předem stanoveného rámce. Klíčovou slabinou práce je nejasně stanovený záměr a v důsledku ne zcela jasné vyznění autorkou dosažených závěrů (k tomu viz níže položený dotaz). Přesto lze konstatovat, že předložený text je akceptovatelným exemplářem závěrečné kvalifikační práce.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ

Autorka dochází k velmi kontroverznímu závěru – na s. 45 uvádí, že „[p]římá volba prezidenta nemá na jeho postavení v rámci politického systému vliv“. V rámci obhajoby by bylo vhodné, aby autorka vysvětlila postup, který jí k tomuto závěru dovedl, a uvedla klíčové argumenty, o které uvedený závěr opírá.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

V případě přesvědčivé obhajoby navrhuji hodnotit práci známkou VELMI DOBŘE.

Datum: 16. května 2014

Podpis: